

Η αποκάλυψη του Ιωάννη κατά Νίκο Παπακώστα - Κεφάλαιο εικοστό πρώτο

[/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ορθόδοξη πίστη](#)

ΝΕΑ ΓΗ ΝΕΟΣ ΟΥΡΑΝΟΣ

όλα τα κάνω απ' αρχή, καινούργια και να γράψεις
αυτά τα λόγια π' άκουσες γιατί 'ναι η αλήθεια
Κι είδα καινούργιο ουρανό και μία γης καινούργια
αφού ο πρώτος ουρανός κι η πρώτη γης αλλάξαν.
Θάλασσα δεν υπάρχει πια κι αυτή την άγια πόλη
την άγια Ιερουσαλήμ είδα κι αυτή, καινούργια,
να 'ρχεται από τον ουρανό, σα στολισμένη νύφη
που τήνε πρωτοστέλνουνε στον άνδρα ετοιμασμένη.
Και άκουσα από τον ουρανό άλλη φωνή να λέει:
Νάτο το σπίτι του θεού και οι δικοί του όλοι.
Μαζί μ' αυτούς θα κατοικεί, αυτοί θα 'ναι ο λαός του

κι αυτός για κείνους ο Θεός, που στέκεται σιμά τους.
Το δάκρυ από τα μάτια τους για πάντα θα στερέψει
και θα χαθεί ο θάνατος, άλλο δε θα υπάρχει,
δε θα ακουστεί ποτέ κραυγή πόνου ούτε και πένθους.
Πάν' τα παλιά περάσανε, ακούστηκε απ' το θρόνο,
όλα τα κάνω απ' αρχή, καινούργια και να γράψεις
αυτά τα λόγια π' άκουσες γιατί 'ναι η αλήθεια
και λόγια αξιόπιστα κι έγιναν τα γραμμένα.
Εγώ είμαι τέλος και αρχή, τ' άλφα και το ωμέγα,
κι εγώ θα δώσω αθάνατο νερό να ξεδιψάσει,
σ' όποιον διψάσει, να το πιεί, χωρίς να το πληρώσει
κι οπού θα μείνει νικητής θα τα κληρονομήσει.
Θα 'μαι για κείνον ο Θεός και θα τον έχω γιό μου.
Όλοι οι δειλοί, οι άπιστοι, οι πόρνοι, οι φονιάδες,
όσοι λατρεύουν είδωλα, όσοι ασκούν μαγεία,
οι ψεύτες, τα σιχάματα το μερτικό τους θα βρουν
στη λίμνη αυτή που καίγεται από φωτιά και θειάφι.
Αυτή θα 'χουν για σπίτι τους και για δικό τους τόπο
κι αυτός θα ειν' ο δεύτερος ο θάνατος που θα 'ρθει.
Απ' τους επτά τους άγγελους με τις επτά φιάλες,
που ήταν γεμάτες με πληγές ένας ήρθε και μου 'πε:
Έλα τη νύφη για να δεις τ' αρνιού τη ζηλεμένη
κι αμέσως απ' τα μάτια μου τον κόσμο τότε χάνω.

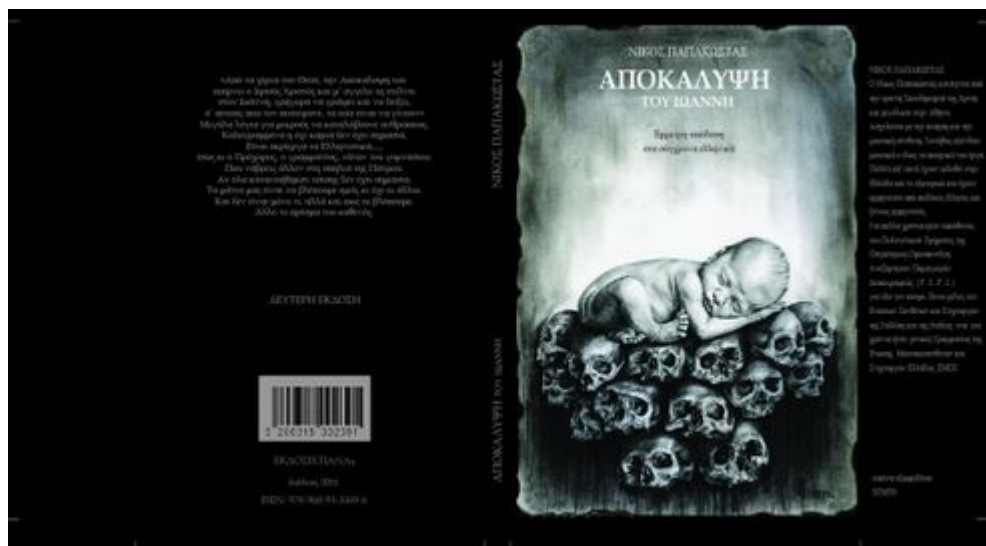
Με πάει σε βουνό ψηλό μεγάλο και μου δείχνει
την άγια Ιερουσαλήμ να 'ρχεται απ' τα ουράνια.
Είχε τη δόξα του θεού κι έλαμπε σαν πετράδι
πολύτιμο κι η λάμψη του έμοιαζε με διαμάντι,
που βγαίνουν οι ακτίνες του και κρυσταλλοκοπούσαν.
Ψηλά ήταν τα τείχη της και δώδεκα οι πύλες,
πάνω τους δώδεκα άγγελοι κι ονόματα γραμμένα,
που ήταν των δώδεκα φυλών του Ισραήλ το γένος.
Τρεις πύλες στην ανατολή είχε και τρεις στη δύση
ακόμα τρεις απ' το βοριά και τρεις από το νότο.
Θεμέλια είχε δώδεκα το τείχος και γραμμένα
πάνω του τα ονόματα των δώδεκα αποστόλων.
Η πόλη ήταν τετράγωνη, μήκος και πλάτος ίσο.
Με μέτρο χρυσοκάλαμο που κράταγε μετράει:
χιλιάδες στάδια δώδεκα στο μήκος και στο πλάτος,
ίσο στο ύψος βρέθηκε, πιάνει μετρά το τείχος.
'Κατόν σαράντα τέσσερις πήχες, ανθρώπου μέτρο,
όλο του διαμαντόχτιστο κι η πόλη από χρυσάφι,
αμάλαγο, σαν καθαρό γυαλί και τα θεμέλια
ήτανε με πολύτιμα πετράδια στολισμένα.
Η πρώτη του η θεμέλια η πέτρα είναι διαμάντι
ζαφείρι είν' η δεύτερη κι η τρίτη χαλκιδώνα
σμαράγδι ειν' η τέταρτη, σαρδόνυχας η πέμπτη

η έκτη είναι σάρδιο, χρυσόλιθος η εβδόμη
η όγδοη είναι βήρυλλος κι ένατη τοπάζι
η δέκατη χρυσόπρασος, γυάκινθος ενδεκάτη,
η πέτρα η δωδέκατη αμέθυστος καθάριος
κι οι πύλες της οι δώδεκα λευκά μαργαριτάρια.
Φτιαγμένη κάθε πύλη της από μαργαριτάρια
κι από χρυσάφι καθαρό ήτανε η πλατεία,
όπως το διάφανο γυαλί, το κρούσταλλο που λάμπει.
Μέσα σ' αυτή να βρίσκεται ναό εγώ δεν είδα,
αφού ο Κύριος, ο θεός, ο παντοκράτωρ είναι
μαζί με το σφαγμένο αρνί ναός της άγιας πόλης.
Χρεία δεν έχει η πόλη αυτή τον ήλιο ή τη σελήνη
μέσα σ' αυτή να φέγγουνε, γιατί το φως υπάρχει
από τη δόξα του θεού κι είναι τ' αρνί ο λύχνος.
Μ' αυτό το φως θα περπατούν της γης όλα τα έθνη
και θα προσφέρουνε σ' αυτή όλοι οι βασιλιάδες
τη δόξα τους και την τιμή κι οι πύλες δεν θα κλείνουν
στου χρόνου τη διάρκεια, αφού δε θα 'χει νύχτα.
Τη δόξα τους και την τιμή θα φέρνουν και τα έθνη
και δεν θα μπει ποτέ κακό και βρώμικο στην πόλη.
Οι ψεύτες κι οι σιχαμεροί πόρτα δε θα περάσουν.
Μόνο αυτοί, που βρίσκεται γραμμένο το όνομα τους
στ' άγιο βιβλίο τη ζωής, που το αρνί κρατάει,

θα 'χουνε το δικαίωμα να μπουν μέσα στην πόλη
τις πύλες να διαβαίνουνε, να λούζονται το φως της.

Έμμετρη απόδοση στα σύγχρονα ελληνικά

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

ΕΚΔΟΣΗ ΠΑΝΑΣ

e-mail:cosmomusica@gmail.com

ρ&ς Νίκος Παπακώστας 2011